

Lorenz Bodock

Rector Universitatis Rostochiensis Laurentius Bodock, Ph. I.U.D. ... Ad Exequias Quas ... Foeminae Margaritae Hagemeisters/ ... Viri Dn. Hinrici Heinii, Ampliss. Facultat. Iuridicae olim Secretarii praeclare meritiss. Relictae Viduae Hodie Ad Horam Primam Moestißimi liberi & consaguinei, decentißime paratas cupiunt. Omnes Universitatis huius Cives ... invitat

Rostochii: Kilius, 1661

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777514796>

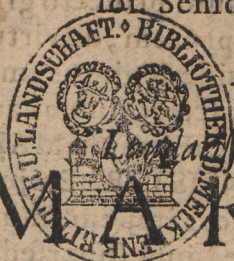
Druck Freier Zugang

87.
Bodock, L.,
in M.Hagemeister,
uxor. H. Heine.

R. 1661.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
LAURENTIUS BODOCK,
Ph. J. U. D. Orator Academ. Facult. Phi-
los. Senior. ac p. t. Decanus. Consiliarius

Mecklenburgicus
AD EXEQUIAS
Quas

Clarissimæ atq; Honestissimæ Fœminæ
MARGARITÆ

Hagemeysters/

Clarissimi & Consultissimi VIRI

DN. HINRICI HEINII.

Ampliss. Facultat. Juridicæ olim Se-
cretarii præclarè meritiss.

RELICTÆ VIDUÆ

HODIE AD HORAM PRIMAM

*Mæstissimi liberi & consanguinei, decenissimè
paratas cupiunt.*

Omnes Universitatis hujus Cives, ac
omnes literarum cultores & favitores, offi-
ciosè seduloq; invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typ. ANNO CHRISTI M. DC. LXI.

RECTOR UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS.
LAURENTIUS BODOCK, Ph. U. J. D.

ACADEMIÆ CIVIBUS AC FAVORITIBUS

S. P.

Sidem videretur nobis, quod
Thucydiden, summum profectò gra-
vissimumque scriptorem, de virtu-
temulierum statuisset legimus, mi-
nimè opus erat hac descriptione, quam
nunc præstantissimæ Fœminæ MAR-
GARITÆ HAGMEISTERIÆ, ejus-
que ultimo honori impendimus;
sed consultius longè foret, si penitus eâ ipsâ supersede-
remus. Enim verò, quemadmodum ceteroquin (refe-
rente in præfatione suâ Nepote Cornelio) in Græciâ obti-
nebat, uti matres familias in parte interiore ædium, quæ
Gyneconitis dicebatur, conclusæ tenerentur, nullique, eò
alii, nisi propinquâ cognatione conjuncti accedere aude-
rent. Ita & bonæ mulieris famam, sic, quasi corpus, inclu-
dendam domi, nequè efferendam in publicum esse, quem
jam jam laudabamus, princeps existimabat Historicus; lu-
culentissimam, potissimamque laudem ei tribuens Fæmi-
næ, quæ nec ob malefactum, nec ob egregium facinus, vir-
tutesque insignes, sermone publico celebraretur. Quantò
rectius humaniusque Gorgias Leontinus, ille sophistarum
nobilis, sensisse credendus est? qui mulieris non quidem
formam, sed nomen ac decus, nota quam maximè esse vo-
lebat, neque contineri in angulò exempla egregia, sed
egredi limen, & famâ sequi debere, quò innotescerent plu-
ribus, quæ omnes decerent. Cumque adeò mulierum sæpe
numerò virtus non minor, quam virorum sit, nec minus
magnitudo animi in *Timocleâ*, aut *Porciâ*, quàm in *Pelopidâ*
aut

aut *Bruto* spectetur; quæ afferri causa possit, cur non eandem etiam gloriam consequantur, earumq; exempla eximia, non secus, ac virorum, publicis laudibus efferantur? Romani certè, cum alia multa, tum hoc præprimis prudenter ac graviter ordinavere, uti funera non tantum virorum, sed & mulierum, publicè, pro rostris laudarentur: quò quidem honore *Popiliam*, *Catuli* matrem, primò omnium affectam fuisse, abs maximo Tullio, de Oratore, proditum fuit. Ac *MARGARITÆ* quidem, quæ tamulanda hodiè componendaq; est, eò promptius ac cumulatus id officii ac benevolentiae genus præstandum videbatur, quòd in tantum laudata ipsa Fœmina fuerit, in quantum in Sequiori isto sexu, virtus, probitas, ac excellentissima ab omni parte indoles exferi, aut intelligi unquam possunt. Ad quæ, plura etiam alia accedebant, quæ nihil usitatum in eâ, aut vulgare saperent, sed sœvum ferè naturæ ordinem cursumq; transilirent; neq; quicquam in mulierum ullâ magni fieri ab aliquò, amariq; possit sapienter, quòd non omnè possedisse illa, atque abundantissimè tenuisse crederetur. Quod si jeuna laudatio vituperio propior, & verò Tantus sublimium rerum modus in eâ enituit, quas in præsentì de prædicare ex meritò, nemo temerè sustineat, tacendum profectò de illis potius, quàm paucis dicendum esse videbatur. Sed quia tamè instituto veteri ac consuetudini parendum, ac satis faciendum est, calculorum secuti morem, qui summas ingentes æris, bravi-
oribus exprimunt; rarissimæ, & in ornamentum sæculi natæ Fœminæ vitam, signabimus potius, quàm eloquemur, ut non tam legere ejus acta aliquis, quàm numerare videatur. Et quidem observatò naturæ ordine, à cunabulis & stirpe ejus, exordiemur hanc telam, in morte & obitu eandem deposituri. Nata itaque est Rostochi, Mecklenburgicarum omnium urbe clarissimâ ac celeberrimâ. Anno clb Ioc XIII. die ultimo. Febr. inter primam & secundam horam matutinam, Patre eximio, prudentissimòq; viro, Dn. GEORGIO HAGMEISTERO, Reip. hujus senatore bene-
):(2 meren-

merentissimo; Matre ornatissimâ & præstantissimâ MARGARITÂ
Weselin/ quam ut, dum viveret, amore & veneratione singulari
meritissimè omnes coluimus, ita nunc fatò functam, & si ævi ma-
tutam & plenam dierum, non aliter tamen, quàm ut funere acer-
bo elatam, vehementissimè, pariter omnes, desideramus. Avus
paternus fuit, Spectatissimus, integerrimusque VIR, GEORGIUS
HAGMEISTERUS, Celsissimi b. m. Principis, Dn. JOANNIS AL-
BERTI, Ducis Mecklenburgici Camera Secretarius, & Güstrovi-
ensium Oeconomus fidelissimus. Avia paterna REGINA Krügers/
lectissima & ab omni virtute instructissima Fœmina. Avum ma-
ternum habuit Amplissimum, prudentissimumque virum, Dn.
CHRISTIANUM Weselin/ Senatorem apud nos, ac Camerarium
spectatissimum. Aviam maternam MARGARITAM Burschops/
clarissimam, optimamque Fœminam. De his tantis, ex quibus nata
est, parentibus, non tam gloriari MARGARITA, quàm studere
voluit, ut non degener ipsa, aut indigna iisdem deprehenderetur.
Lustrata enim sacrò fonte, atque hac ratione Conservatoris Christi
ejusque Ecclesiæ membrum facta, tam compositis & emendatis,
dein moribus sese adsevit, ut, sicut, in herbescente illâ segete
lata vernansque viriditas futuræ messis indicium est, sic non obscu-
ro argumento jam tum ostenderet, futuram, qualem complexi,
quin & admirati hactenus tantopere sumus; hoc est, piam, justam,
fidelem, sedulam, integram, pacis ac veritatis amantem; conti-
nentem verò sic cum primis, pudorisque studiosam, ut nè in con-
spectum suum pateretur adduci, per quos de virginitatis integri-
tate delibasse saltem oculis quicquam videretur Quò factum, ut,
cùm matura jam viro esset, Clarissimus summæque familiæ VIR,
DN. HINRICUS HEINIUS, Amplissimæ Eaculatis juridicæ in Aca-
demiâ hâc nostrâ olim Secretarius, de constituendâ familia cogi-
tans, hanc ipsâ præcipuè, quâvis nonnisi viginti annorū juvencu-
lam, A. D. 1634. die 19. Augusti. sibi conjugem sociamque adjun-
geret. Qui quidem eâ, animorum concordia conjuncti invicem,
cò sanctissimo amore inter se amârunt, uti, quamvis uterque nite-
retur

retur ad summum, neuter tamen vinceret ac superaret. Quæ res
ipsis & plurimum gaudii & innocentissimæ voluptatis subindè
præbebat. Ussit MARGARITAM unicè, quòd ultrà sedecim annos,
tanta felicitas non porrigetur, sed intra illud spacium, conjugem
istum suum exequi & lugere necesse haberet. Non aliter enim
accepit eum casum, quàm si præcipuò vitæ solatiò, dimidiò ani-
mæ, & alterâ sui parte privata foret. Et sanè, sicut frugi est uxor, in
cujus sinum læta, in cuius sinum tristitia liceat deponere; sicuti est,
cui turò fidere domum, pecuniam, sobolem liceat; ita quoq; ma-
ritus est bonus, quò præter Deum, neminem ipsa sibi habeat
commendatiorem. Cæterùm accesserat maritali nexui liberorū
etiam vinculum, quò nihil validius est, utq; sic dicam, aheneum
magis ad colligandos continendosq; animos conjugum.
Quinques enim mater facta, bis in masculinâ, ter in foeminâ
prole. Prodiere ALBERTUS & GEORGIUS filii. Natæ sunt CA-
TARINA MARGARITA, ANNA-ELISABETHA, & REGINA-
SOPHIA filia. Equibus ALBERTUS admodum puer, CATARI-
NA-MARGARITA autem, brevi post parentem, plurium confor-
tio adlecti. Superstint per Dei gratiam GEORGIUS strenuâ ad
virtutem gloriamq; literarum grassans viâ: ANNA ELISABE-
THA elegantissima ac luculentissima Virgo, Clarissimo Dn. M.
LUDOVICO BARCLAJO desponsata, ut & REGINA SOPHIA
ipsa quoq; Virgineū decus atq; ornamentū. Cæterū post functum
A. D. 1651. d. 3. Julii Maritum, perpetuâ viduitate agere NOSTRA,
nec ullis novis Nuptiis implicari decrevit, non quod secunda
vota damnet, (in quâ non nemo in veteri Ecclesiâ justò fuit ini-
quior) sed ut eò clarius ostenderet, quanto amore & fide Domi-
num suum complexa olim fuisset; nefas esse arbitrata, illum si vè
animum si vè amorem suum, cum ullo aliopartiri. Jam itaq; hoc
statu posita, & solitaria vivendirationi, per semet ipsam conse-
crata, sanctè, incorruptè, sineq; notâ ac fabulâ degit, nihilq; com-
misit unquam, quod probro sibi ac dehonestamento foret. Nam
quæ virtutes cadere in istum sexum solent, eas omnes à primâ
jam

jam ætate (ut supra dicebamus) induit animo, perpetuoq; in vitã
expressit, ut pariter & præterisse plures alias, & simul seipsam
quodammodo superasse existimaretur. In primis autem, ut virtu-
tum princeps pietas, sibi adesset, quantum poterat, ad laborabat.
Illa enim reliquas omnes, ceu comites assecclasque secum semper
ducit, & hunc pulcherrimum chorum quasi gubernat ac regit.
Proin sic studiosa Dei cultrix fuit, ut non modò publicis sacris &
concionibus (nullũ enim ipsi acroama jucundius erat) summã de-
votione semper, nisi valetudine attineretur, interesset; sed quoq;
in suæ genitricis charissimæ domo, in quã post mariti obitum, ab
ipsa fuerit recepta, vel inter pensa colusq;, & cæteras muliebres
operas, tum psalmos assiduè caneret, tum de rebus ad Christia-
nismum pertinentibus loqueretur; nec quicquã unquã auspica-
retur, quod imponebat muneris ratio, priusquã Deo reddidisset
suũ, & post solennes preces, præscriptũ lectionis Biblicæ pensum
absoluisset. Neq; enim aut privatim aut publicè quicquã rectè fe-
liciterq; suscipi, atq; administrari existimabat, nisi ritè curatũ antè
Supremũ Numen, conciliatumq; esset; cuius solius benevolentia
ac favor, quãvis re alia valentior foret, & solus secundio rem cœ-
ptis eventum largiretur. Ita q; omnium calamitatum ac mise-
riarum, quas tot nunc annos patimur causas, non aliò teme-
rè referre solebat, quàm quod prolapsis adeò pietatis rebus, in o-
mnis generis flagitia sceleraq; certatim penè rueremus. Sed ve-
niendum tandem est ad supremum tempus, dicendumque de
excessu Fœminæ optimæ; qui utinam tardior contigisset. At neq;
mutari vitæ ordo potest, nec dissimulandum, quomodo mortuã
sit, postquam exposuimus, & quomodo nata, & quã ratione ha-
ctenus vixerit. Neque enim instruere tantum animos acta sanctæ
vita, sed & obita piè constanterq; mors, exemplo esse aliis potest.
Jam diu est, quod nunquam non fermè, cum languore ac infirmi-
tate aliquã conflictaretur. Nacta enim corpus erat & tenue, & ita
præterea comparatum, ut variis morborum generibus identi-
dem impeteretur. Dare itaq; operam frequentius valetudini, &
Medi-

Medicorum consilia adhibere siveverat. Quod tamen ita faciebat, ut non planè clinia esset, aut lectò teneretur, sed ut solita quoq; per intervalla, munia administraret. Trimestre quasi lapsum, ex quo ingravescere valetudinem NOSTRA piissimè denata, mirificequè de die in diem dejici, prosterniq; vires videret. Equidè maturè satis itum est obviam, & præstantissimæ medicinæ, præcipuè verò Experientissimi, Excellentissimiq; Viri, DN. JOANNIS BACKMEISTERI, Med. D. & Prof, Collegæ nostri honoratissimi opes adhibitæ; neq; quicquam in universum intermissum eorum, quæjacentem fovere ac levare poterant. Sed adeò jam, invaluerat malum, uti omnium remediorum, quæ adhibebantur plurima & exquisitissima, virtutes frustra essent, & vitæ res in pejus semper ac semper laberentur. Cum ergò animadverteret, propediem sibi colligendas sarcinas, & de hac vita discedendum esse, omnes rerum humanarum curas procul exegit animò, & sola divina atque cœlestia meditari, ac secum agere cœpit. Præcipuè verò dedit operam, uti seriâ pœnitentiâ exsolveret erroribus animam, & ad discessum suum ex corpore maturè pararet. Neq; enim bis aut ter, sed semel tantum morimur; igitur si quid erroris ibi commissum fuerit, id emendari deinceps non potest: qualisque fors morientes exceperit, ea nostra futura perpetuò est. Ministrum itaq; Verbi divini, Virum pl. Rev. & Excellentissimum DN. JOANNEM QUISTORPIUM, S. Theol. D. & Profess. Aedisquè Jacobæ Pastorem, Collegam & Amicum nostrum honorandum, advocandum antè omnia curavit; à quò, sacro sancto viatico instrueretur. In quò cum esset, Deus bone! quâ contritione, quâ humilitate animi, quibusq; lacrymis confessa peccata sua est? Quâ devotione, divina & verenda mysteria participavit? Post hæc, meditando, orando, ac suspirando, quicquid vitæ supererat, insumere, & omnem mentis cogitationem, in ultimam horam, defixam habere non desit. Quam maximo animi cum prolubiò (quæ ex toties iteratis valetudinis incurribus & cæteroqui, etiam rerum humanarum tædium ingens cepisset dudum, & nihil ma-

gis

gis in votis haberet, quàm ut Virum, quò is jam aliquot ante annos præcessisset sequeretur) expectare, non verbis tantum, sed ipso etiam facto demonstravit. Neque enim de fato suo unquam quæstæ est; id sibi maximè placere dictitans, quod de se visum esset Deo, quem sequi sine murmure sibi proposuisset. Ad istum itaque modum egregiè comparato ac instituto animo, medias inter preces, quas voce non saltem (hanc enim ad ipsa extrema integram cum omnibus sensibus servarat) verum etiam mente ac spiritu, sublati in cælum manibus pariter ac oculis prosequabatur, plena fidei ac spei Christianæ, lenissimè, sineq; ullo violentiori corporis motu, XV. hujus mensis die, circa sextam matutinam exspiravit, postquam XLIIX. annos vivendo fecisset. Et jam illa hodie tumulo suo, ad spem futuræ resurrectionis ac restitutionis in integrum, inferetur. Cum itaq; pietate in Deum, quem summa semper veneratione coluit, in quò unò spes universas ac opes positas habuit, benignitate in pauperes, in omnes comitate ac benevolentia, (ut cæteras ejus ingentes virtutes hoc quidem loco non repetamus) ita præstiterit ac excelluerit, ut speculum quoddam ac regula aliqua videri possit, ad quam se penitus componere debeant, quæ in hoc sexu ad summam laudem aspirare conantur; Vestrum omnino erit, CIVES ACADEMICI, (quos primà sic vice ex hoc loco appellamus) Ornatisimæ huic fœminæ exequias, quantâ unquam possitis frequentia, celebrare; nè aut immemores officii vestri, aut tot tantarumq; virtutum, quæ fuerunt in vivâ, parùm æqui censores fuisse videamini. Ut itaque actui isti promptè decenterq; interesse haut gravemini, etiam atque etiam Vos hortamur & studiosissimè rogamus.

P. P. Sub sigillo Rectoratus, XXI. Maij, Anno recuperatæ gratiæ clò lpc LXI.
Conventus instituetur in Aede D. JACOBO
sacra, circa horam primam.

176(0)90

Medicorum consilia adhibere
ut non planè clinia esset, aut
per intervalla, munia admini-
quo ingravescere valetudine
rificequè de die in diem deji-
maturè satis itum est obviam
cipuè verò Experientissimi, E-
NIS BACKMEISTERI, Med.
tissimi opes adhibitæ; neq; qui-
eorum, quæ jacentem fovere
invaluerat malum, uti omni-
plurima & exquisitissima, virt-
jus semper ac semper laberent
pediem sibi colligendas sarcin-
se, omnes rerum humanarum
divina atque cœlestia meditari
verò dedit operam, uti seriâ po-
mam, & ad discessum suum ex-
bis aut ter, sed semel tantum
commissum fuerit, id emenda-
fors morientes exceperit, ea n-
strum itaq; Verbi divini, Virum
JOANNEM QUISTORPIUM
Jacobæ Pastorem, Collega-
dum, advocandum antè omni-
co instrueretur. In quò cum es-
quâ humilitate animi, quibusq;
Quâ devotione, divina & ver-
hæc, meditando, orando, ac sus-
insumere, & omnem mentis co-
defixam habere non desit. Q-
(quæ ex toties iteratis valetudi-
rerum humanarum tædium in

Quod tamen ita faciebat,
tur, sed ut solita quoq;
mestre quasi lapsum, ex-
A piissimè denata, mi-
vires videret. Equidè
tissimæ medicinæ, præ-
miq; Viri, DN. JOAN-
Collegæ nostri honora-
universum intermissum
oterant. Sed adeò jam,
um, quæ adhibebantur
essent, & vitæ res in pe-
ò animadverteret, pro-
c vita discedendum es-
ul exegit animò, & sola
gere cœpit. Præcipuè
solveret erroribus ani-
urè pararet. Neq; enim
gitur si quid erroris ibi
non potest: qualisque
perpetuò est. Mini-
Excellentissimum DN.
D. & Profess. Aedisquè
m nostrum honoran-
quò, sacro sancto viati-
one! quâ contritione,
onfessa peccata sua est?
ria participavit? Post
quicquid vitæ supererat,
t, in ultimam horam.
o animi cum prolubiò
us & cæteroqui, etiam
t dudum, & nihil ma-
gis

